

og at vi stemmer for, beder om og henstiller, så indtrængende vi kan, om, at vi i nogle år frem kan samarbejde på en tillidsfuld måde om disse ting i stedet for at sætte nogle medmennesker i vanskelige situationer i deres liv og dagligdag og sætte deres skæbne på spil og i turbulens igen og igen. Og jeg tror, det har været intentionerne hos indenrigsministeren.

Og jeg vil sige tak til indenrigsministeren for de pæne ord i går. Dem fortjener indenrigsministeren sandelig tilbage, for han har ikke haft en morsom start herinde. Og jeg synes, han skulle tage et par år mere, men det kommer jo ikke mig ved; det finder han nok ud af sammen med sin kone og statsministeren.

CD er for – det er ikke godt nok, men vi har jordforbindelse, og vi skylder de mennesker, som den lovgivning handler om, at nu må det have en ende.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg må sige, at jeg finder hr. Arne Melchior indlæg ganske besynderligt på flere måder: Vores kritik af De Radikale går ud over flygtningene!

Jeg ved jo, at hr. Arne Melchior er i besiddelse af klassisk dannelse, så det vil jeg sammenligne med den gamle historie om, at det er budbringeren, man slår ihjel. For det er jo ikke os, der har ændret holdning, det er jo ikke os, der er sprunget fra en aftale; det er jo os, der har forsøgt at holde fast, og det er De Radikale, der har ladet det gå ud over flygtningene.

Så vil hr. Arne Melchior, som vist har en fortid i den skrevne presse, have en debatpause, for debatten skader udlændingene!

Det er da noget, som hr. Arne Melchior og jeg bestemmer, om den altid skader udlændingene, og jeg tror nok, det vil være hr. Arne Melchior, der bryder tavsheden først. Og kunne vi ikke begge to komme i den situation, at der var indlæg i dagspressen, hvor vi begge to – som jo alligevel har noget tilfælles – måtte sige fra? Og skulle vi så have en debatpause?

Og hvorfor skulle debatten altid skade udlændingene. Jeg husker en debat om bosniere, hvor jeg inviterede Venstres borgmestre, og hvor jeg også inviterede den daværende socialdemokratiske indenrigsminister, fru Birte Weiss, og vi holdt et møde, hvor vi følte, at der var en fælles opgave, som vi i fællesskab gik ind for. Og den integrationsopgave, som vi står

over for nu, er også en fælles opgave, så hvorfor må vi ikke tale om den?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Historien om budbringeren kender jeg udmærket, men jeg kan ikke se, hvem der er budbringer i denne sammenhæng. Det kan jeg ikke se, for jeg har kun appelleret om, at forholdet – på grund af de misforståelser og fejl, der er eller ikke er forekommet – mellem regeringen på den ene side og V og K på den anden side ikke bør være afgørende for éns stemmeafgivning i denne sag og ikke bør komme de mennesker, som lovgivningen handler om, til skade, og derved slår jeg ikke nogen budbringer ihjel, og jeg freder ikke nogen skyldig.

Jeg kunne ikke forstå det, fru Birthe Rønn Hornbech sagde om, at hvad der er godt for flygtninge, bestemmer fru Birthe Rønn Hornbech og jeg og andre herinde åbenbart. Og det er ikke det, at man ikke skal kunne diskutere udlændingsproblemer, for det er da klart, at der stadig vil være en løbende debat. Men min opfattelse er altså den, at efter at denne lovgivning har været diskuteret i et år, skal de mennesker så ikke vide mere end et år frem ad gangen, hvilke rammer de kan fungere inden for, og hvilke regler der er gældende for dem?

Fru Rønn Hornbech skulle dog prøve at sætte sig ind i, hvad det betyder for et menneske, der på forhånd er løsrevet fra sit klima, fra sit sprog, fra sit netværk, fra sin familie og fra sit fædreland, samtidig hvert år at få at vide, at grundlaget for, at det må være her, og måden, det skal være her på, og de ting, det skal gøre, kan ændres hvert eneste år.

Det tror jeg vi kan blive enige om. Og lad os bare sammen deltage i nogle avisdebatter og sætte tingene på plads. Det ser jeg frem til, og jeg tilbyder samarbejde om en kronik.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ja, talerstolen står her endnu, men jeg kan ikke forstå, at man ikke kan diskutere det her emne på en aldeles saglig måde, uden at gøre det på den måde, som hr. Arne Melchior altid diskuterer det her emne på.

Jeg synes, det er for meget; jeg synes, det simpelt hen er for primitivt, hvis jeg må have lov at sige det. Og jeg synes ikke, at man kan være bekendt at indtage den attitude i en folketingsdebat, som hr. Arne Melchior indtager, for